

عنوان مقاله:

شناسایی روش های بومی مدیریت خشکسالی مطالعه موردی: شهرستان سرپل ذهاب

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های روستایی، دوره 5، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مصیب غلامی - دانشجوی دکتری ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

امیر حسین علی بیگی - دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه

خلاصه مقاله:

جوامع روستایی به دلیل ارتباط تنگاتنگ شان با محیط طبیعی و محدودیت فرصت های شان از دیرباز در معرض نیروهای مخرب طبیعی به ویژه خشکسالی قرار داشتند و کشاورزان هر منطقه به تجربه اقداماتی را برای سازگاری و مقابله با آن انجام می دهند. هدف کلی پژوهش کیفی حاضر که به روش پدیدارشناسی انجام شد، بررسی و شناسایی روش هایی است که کشاورزان در برخورد با خشکسالی از خود نشان می دهند. جامعه مطالعه شده در این پژوهش را روستاییان شهرستان سرپل ذهاب، که بیشترین خشکسالی ها را در سال های اخیر داشتند، تشکیل دادند. افراد مطلع از طریق روش گلوله برفی شناسایی شدند. داده های تحقیق با روش مصاحبه عمیق و مشاهده مستقیم جمع آوری و براساس الگوی کلایزی تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان دادند که کشاورزان روش های متفاوتی را در مقابله با خشکسالی به کار می گیرند. برخی از شرکت کنندگان در تحقیق حاضر روش هایی نظیر تغییر الگوی کشت، ذخیره علوفه، تغییر زمان کاشت و برداشت، تنوع معیشت، ترمیم جوی های آب و اصلاح شیوه های آبیاری را به منظور سازگاری به کار می گیرند و از روش هایی مانند چرای مزارع خشک شده، خرید آب، کاهش تعداد دام، قطع درختان و نذر و نیاز کردن به منظور مقابله با خشکسالی استفاده می کنند.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی، خشکسالی، روش های بومی، مدیریت خشکسالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428376>

